

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 472/2025
02.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Стаменковић, председника већа, Татјане Ђурица, Бранке Дражић, Јасминке Обућина и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца „АС Велпро“ доо Доњи Душник, Гацин Хан, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат у ..., против туженог „ДВ Мозаик Инжењеринг“, доо Ниш у стечају, чији је пуномоћник Жељко Иветић, адвокат у ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 855/25 од 24.04.2025. године, у седници одржаној дана 02.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 855/25 од 24.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 855/25 од 24.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Нишу П 519/2024 од 25.12.2024. године усвојен је тужбени захтев тужиоца па је утврђено право својине тужиоца на стану број ..., у ул. ... бр. .. у Нишу, површине 79 м², који се налази у стамбено – пословном објекту 2, постојећи на кп бр. .. КО Ниш-Ћеле Кула, са уделом од 1/1, што је тужени дужан да призна и трпи, те ће ова пресуда представљати исправу подобну за упис права својине у јавним књигама у којима се води евиденција о непокретностима.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 855/22 од 24.04.2025. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда Привредног суда у Нишу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правног питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је

потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Имајући у виду предмет тражене правне заштите и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

Наиме, побијаном пресудом правноснажно је утврђено право својине тужиоца на одређеном стану. Таква одлука заснована је на утврђеним чињеницама да су правни претходник тужиоца и правни претходник тужене закључили предуговор о купопродаји стана, да је тужилац као купац уведен у посед стана и да је у целости исплатио купопродајну цену и то делимично правном претходнику туженог, а делимично другом правном лицу по налогу туженог. Оба износа исплаћена су на рачуне правних лица. Ревизијом изјављеном по основу одредбе члана 404. ЗПП не може се побијати чињенично стање већ искључиво погрешна примена материјалног права. Стога су без утицаја наводи ревидента којима оспорава утврђену чињеницу да је тужилац исплатио купопродајну цену за предметни стан. Другостепена одлука није у супротности са ставом судске праксе да су правни субјекти дужни да воде пословне књиге и уредно воде евиденцију платног промета, те да своја плаћања доказују искључиво финансијски веродостојним исправама. У конкретном случају, утврђено је да је тужилац исплатио купопродајну цену уплатама на рачуне туженог и другог привредног друштва по његовом налогу, што је у складу са обавезом правних лица да своја међусобна плаћања врше преко рачуна. Ревидент не указује на конкретне одлуке са којима је побијана другостепена одлука у супротности. Имајући наведено у виду Врховни суд налази да није потребно разматрање наведеног правног питања од општег интереса, односно у интересу равноправности грађана, нити постоји неуједначеност судске праксе коју је потребно усаглашавати.

Из наведених разлога, Врховни суд је, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије туженог, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 485 ЗПП прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 10.000,00 динара. Како вредност предмета спора не достиже захтевани ревизијски цензус за одлучивање следи да је ревизија недозвољена.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасмина Стаменковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић